

Zaak C-270/20**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

18 juni 2020

Verwijzende rechter:

Landesgericht Korneuburg (Oostenrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

16 juni 2020

Verzoekers:

AG, minderjarig, wettelijk vertegenwoordigd

MG, minderjarig, wettelijk vertegenwoordigd

HG, minderjarig, wettelijk vertegenwoordigd

Verweerster:

Austrian Airlines AG

REPUBLIEK OOSTENRIJK

Landesgericht Korneuburg

[OMISSIS]

Het Landesgericht Korneuburg (rechter in tweede aanleg Korneuburg, Oostenrijk) heeft als appelrechter [OMISSIS] in de zaak van de verzoekende partijen [1] minderjarige **AG**, [2] minderjarige **MG**, [3] minderjarige **HG**, allen vertegenwoordigd door M***** A***** E***** en A***** G*****, als wettelijk vertegenwoordigers, [OMISSIS], tegen verweerster **Austrian Airlines AG**, 1300 Wien-Flughafen, [OMISSIS] [OMISSIS] [OMISSIS], wegens **600 EUR** [OMISSIS], naar aanleiding van het hoger beroep van verzoekers tegen het vonnis van het Bezirksgericht Schwechat (rechter in eerste aanleg Schwechat, Oostenrijk) van 17 oktober 2019 (gedateerd op 2 december 2019), [OMISSIS], in niet openbare zitting de volgende

B e s l i s s i n g

gegeven:

I. Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) wordt overeenkomstig artikel 267 VWEU verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

1. Moet artikel 7, lid 2, onder b), van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 aldus worden uitgelegd **dat een [Or. 2] luchtvaartmaatschappij het volgens artikel 7, lid 1, onder b), van die verordening te betalen compensatiebedrag ook kan verlagen wanneer aan de passagiers ten gevolge van de annulering van de geboekte vlucht een andere vlucht wordt aangeboden waarvan de geplande vertrektijd en de geplande aankomsttijd beide 11 uur en 55 minuten vóór de vliegtijden van de geannuleerde vlucht liggen?**

II. De behandeling van de zaak wordt geschorst totdat het arrest van het Hof is gewezen [OMISSIS].

M o t i v e r i n g :

Verzoekers (respectievelijk hun wettelijk vertegenwoordigers) hebben verweersters vlucht OS 865 van 24 juni 2017 van Wenen (hierna: „VIE”) naar Cairo (hierna: „CAI”) geboekt. De geplande vertrektijd was 22.15 uur en de geplande aankomsttijd was de volgende dag om 1.45 uur. De vlucht is op 24 juni 2017 geannuleerd; verweerster heeft verzoekers met hun toestemming (respectievelijk van de wettelijk vertegenwoordigers) omgeboekt naar een vliegverbinding VIE – CAI met een geplande vertrektijd op 24 juni 2017 om 10.20 uur en een geplande aankomsttijd op 24 juni 2017 om 13.50 uur. De afstand VIE – CAI bedraagt volgens de groot-cirkelmethode meer dan 1500 km, maar minder dan 3500 km. Verweerster heeft aan elke verzoeker buitengerechtelijk 200 EUR betaald.

Verzoekers vorderen op grond van artikel 5, lid 1, onder c), juncto artikel 7, lid 1, onder b), van verordening nr. 261/2004 toewijzing van telkens 200 EUR (extra) en voeren aan dat zij recht hebben op de onverkorte compensatie overeenkomstig artikel 7, lid 1, onder b), van die verordening. Zij zijn weliswaar niet met vertraging aangekomen in CAI, maar aanzienlijk vroeger dan gepland, waarmee zij in dezelfde mate zijn geraakt dan bij een aanzienlijk vertraagde aankomst. Zij hebben de aan de orde zijnde omboeking alleen geaccepteerd omdat zij bij de andere aangeboden omboeking twee vakantiedagen zouden hebben **[Or. 3]** verloren.

Verweerster betwist de vordering, concludeert tot afwijzing ervan en voert aan dat was voldaan aan de voorwaarden voor verlaging van de compensatie overeenkomstig artikel 7, lid 2, van verordening nr. 261/2004.

Het is eerste aanleg aangezochte Bezirksgericht Schwechat heeft met het bestreden **vonnis** de vordering afgewezen. Uitgaande van de aan het begin weergegeven onbetwiste feiten, heeft het in juridisch opzicht geoordeeld dat volgens de duidelijke bewoordingen van artikel 7, lid 2, van de verordening deze bepaling ook toepasselijk is op de gevallen waar de passagier zijn eindbestemming bereikt met een vroegere [dan de geannuleerde] vlucht. Voor verzoekers is er geen tijdverlies opgetreden door de vertraging; zij hebben zelfs meer tijd ter beschikking gehad in hun vakantieoord. Aangezien het verzoekers heeft vrijgestaan om de vroegere vlucht te nemen of eventueel een andere vlucht, dan wel om hoe dan ook niet te reizen en de prijs van hun ticket terug te vorderen, is een teleologische uitlegging van artikel 7, lid 2, van verordening nr. 261/2004 niet passend.

Tegen dat vonnis stellen verzoekers **hoger beroep** in bij de verwijzende rechter, met het verzoek het bestreden vonnis aldus te wijzigen dat de vordering wordt toegewezen. Verzoekers voeren aan dat het doel van artikel 7, lid 2, van de verordening kennelijk is om luchtvaartmaatschappijen te „belonen” wanneer zij in het geval van een annulering zorgen voor vervangend vervoer dat zo snel mogelijk plaatsvindt. Van nauwe samenhang in de tijd, die deze „beloning” mogelijk maakt, is echter geen sprake bij vervangend vervoer dat ongeveer twaalf uur naar voren is verplaatst.

Verweerster brengt daar in haar **memorie van antwoord** in wezen tegenin dat het discretionaire oordeel van de rechter in eerste aanleg niet kan worden aangevochten. [Or. 4]

De verwijzende rechter is als **appelrechter** aangezocht om in tweede en laatste aanleg te oordelen over de rechten van verzoekers. Hij dient zich daarbij op grond van in het nationale procesrecht vastgestelde bepalingen [OMISSIS] te beperken tot een onderzoek van rechtsvragen.

Prejudiciële vraag:

In het onderhavige geval moet worden beoordeeld of artikel 7, lid 2, van verordening nr. 261/2004, op grond waarvan de compensatiebedragen bij wijze van uitzondering kunnen worden verlaagd, aldus teleologisch moet worden uitgelegd dat deze bepaling niet alleen niet toepasselijk is wanneer – in het concrete geval gaat het om het in casu doorslaggevende lid 2, onder b) – de aankomsttijd van de andere vlucht meer dan drie uur later ligt dan de geplande aankomst van de geannuleerde vlucht, maar ook wanneer de vliegtijden van de andere vlucht in tenminste gelijke mate vóór de desbetreffende tijden van de geannuleerde vlucht liggen. Een door verzoekers alles bij elkaar genomen geëiste teleologische uitlegging acht de verwijzende rechter passend wanneer de bij artikel 7, lid 2, van de verordening vastgestelde tijdslimieten in gelijke (of althans vergelijkbare) mate in de andere richting worden overschreden.

Daarbij dient om te beginnen in aanmerking te worden genomen dat verordening nr. 261/2004 het recht op compensatie op forfaitaire basis regelt, zonder rekening te houden met het nadeel dat de passagier werkelijk lijdt door de annulering respectievelijk de vertraagde aankomst op de eindbestemming. Het kan er derhalve niet van afhangen of het bij een concreet te beoordelen geval gaat om een heenvlucht of een terugvlucht; het doel van de vliegreis kan evenmin doorslaggevend zijn. Uitgaande van een dergelijke gestandaardiseerde benaderingswijze waarbij forfaitaire bedragen worden gehanteerd, moet echter in aanmerking worden genomen dat een (ten opzichte van de geannuleerde geboekte vlucht) aanzienlijk vervroegd vertrek voor de passagier net zulke belangrijke nadelen kan hebben als een vertraagde aankomst op de eindbestemming als bedoeld in artikel 7, lid 2, van de verordening. Indien **[Or. 5]** de feitelijke vervroeging bijvoorbeeld de terugreis uit het vakantieoord of de plaats van de buitenlandse beroepsactiviteiten van de passagier betreft, kan dat tot dezelfde nadelen leiden als bij een vertraagde heenreis, die de Uniewetgever bij het tot stand brengen van de matigingsmogelijkheid van artikel 7, lid 2, van verordening nr. 261/2004 kennelijk voor ogen had. Zelfs in het geval van een vervroegde heenreis moet er echter vanuit worden gegaan dat de tijdsplanning van de passagier – ook wanneer deze niet de vliegreis zelf betreft – daardoor aanzienlijk kan worden beïnvloed, bijvoorbeeld omdat hetgeen een vervroegd vertrek met zich meebrengt, kan leiden tot aanzienlijke moeilijkheden.

Aangezien deze vraag in de rechtspraak van het Hof – voor zover de verwijzende rechter kan nagaan – nog niet is verduidelijkt en er evenmin beslissingen van nationale rechters bekend zijn waarin deze vraag diende te worden verduidelijkt, diende de rechter over te gaan tot een prejudiciële verwijzing.

[OMISSIS]

Landesgericht Korneuburg [OMISSIS]

Korneuburg, 16 juni 2020

[OMISSIS]